

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: **Proces změn uvnitř KSČ v letech 1987-1989**

Autor práce: Martin Štefek

Jméno vedoucího: PhDr. Jan Bureš, Ph.D., Ústav politologie FFUK

Hodnocení:

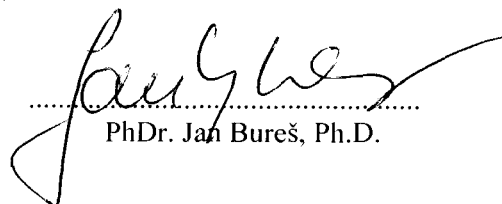
Kolega Štefek si pro svou bakalářskou práci vybral velice náročné téma. Sledování poměrů v nejvyšší politické špičce KSČ v období konce komunistického režimu je stále zahaleno tajemstvím, neboť žádná relevantní literatura k tomuto tématu dosud neexistuje. Autor se tak pustil především do archivní práce. Celkem na 48 stranách velmi poutavého textu kolega Štefek sleduje několik rovin vývoje KSČ v daném období.

První část práce představuje organizační strukturu KSČ a vymezení pole působnosti Předsednictva ÚVKKSČ. Kolega Štefek tuto strukturu nejen charakterizuje, ale velmi vhodně ji také zařazuje do teoretických konceptů autoritativních režimů z pera G.Sartoriho a J.Linze. Ukazuje tak PÚV jako mocensky nejdůležitější orgán v zemi. Dále seznamuje čtenáře s jednotlivými členy PÚV a jeho běžnou agendou.

Za nejzajímavější považuji třetí část Štefkovy práce, která se věnuje problematice personálních změn a ideových posunů uvnitř vedení strany v letech 1987-1989. Je to jistě jedno z nejzajímavějších témat při analýze komunistického režimu v ČS vřbec, a nutno dodat, že nám k této analýze stále chybí patřičné odborné zpracování. Každý takový pokus, jaký učinil kolega Štefek, je tedy třeba vítat. A je zřejmé, že tady se ani politologie neobejde bez práce v archivu. Autor práce využil bohatého materiálu v archivu KSČ. Nejprve popisuje štěpení, ke kterým docházelo uvnitř PÚV ve sledovaném období. Ukazuje, že nejvážnějším předmětem rozporů uvnitř vedení strany byly hospodářské otázky. V další části textu autor analyzuje složitý vztah vedení strany k problematice přestavby, importované ze SSSR. Odhaluje mnohé překvapivé názory a jednotlivých členů PÚV, které sice svědčí o jisté rozpačitosti v přístupu k sovětským reformám, nicméně ukazují, že většina členů PÚV (vř. konzervativců kolem Bilaka) si uvědomovala kritický postoj řs. veřejnosti k situaci v Československu a nutnost změn. Velmi zajímavou částí Štefkovy práce je také podkapitola o odvolání G. Husáka z funkce generálního tajemníka. Poutavě odhaluje záměry a pozice jednotlivých členů vedení strany, jejich strategie v průběhu oné „podzimní krize“ v roce 1987. Stejně tak považuji za velmi zajímavou část, která je věnována objasnění důvodů odstoupení L. Štrougala z funkce federálního premiéra ři odchod V. Bilaka z PÚV na podzim 1988.

Závěrem je možno konstatovat, že kolegovi Štefkovi se podařilo napsat zajímavou sondu do dění v nejvyšších patrech stranické politiky v období konce režimu. Dokázal nejen precizně zpracovat archivní materiál, ale také jej skloubit s teoretickými poznatky, zejm. z oblasti teorie autoritativních režimů a teorie stranických systémů. Práci proto rád doporučuji k bakalářské zkoušce a hodnotím známkou: **vřborně**

V Praze, dne 4.9. 2008

.....
PhDr. Jan Bureš, Ph.D.